Superant les expectatives

Jonás Ramalho esvaeix els «dubtes» que a l'estiu s'havien generat al voltant del seu rendiment i, mesos més tard, diu estar del tot «feliç» per tenir minuts i continuïtat a la Primera Divisió

Ramalho prova de refusar una pilota davant la presència del blaugrana Andrés Iniesta.

Les trajectòries de Jonás Ramalho i del Girona semblen dibuixades pel mateix patró, com si anessin de la mà. Salvant les distàncies, s'ha passat dels dubtes a la consolidació en tots dos casos. Els dubtes que despertaven, jugador i equip, davant el meteòric repte de donar la talla en una categoria tan exigent com ho és la Primera Divisió. Temps després, no només als blanc-i-vermells se'ls considera com la revelació del campionat, sinó que el central basc s'ha guanyat a pols la titularitat aprofitant totes les circumstàncies que se li han posat al davant. I així arriben, de la mà, a la cita contra l'Athletic de diumenge. «Especial» per al futbolista, que tindrà l'oportunitat de poder-se enfrontar al seu passat; també per al col·lectiu, que té a l'abast la possibilitat de superar la barrera dels 30 punts si guanya, col·locant-se en una posició immillorable quan encara queden un grapat de jornades perquè s'acabi la Lliga.

A l'estiu, amb l'ascens ben recent i gairebé encara de celebració, els jugadors de la primera plantilla van anar desfilant per Montilivi per saber, de primera mà, què és el que el club volia fer amb ells. Satisfets i contents van marxar-ne uns quants; capcots d'altres. La resta, un d'ells Ramalho, una mica contrariats. Tot i tenir contracte en vigor, no se li va assegurar un lloc fix a la plantilla, lligant el seu futur a tot el que pogués passar durant el mercat. El de Getxo no volia marxar; estava convençut que podia rendir a Primera, una categoria que ja havia tastat uns anys enrere, però en la qual mai no s'havia consolidat. Mesos més tard, i després de passar per uns inicis complicats, en què no jugava, ara ja pot dir que ha disputat 12 partits (11 com a titular), més de la meitat dels disputats.

«A l'estiu es dubtava una mica del meu rendiment, de si podria estar al nivell per jugar a Primera. He demostrat que sí. Estic entrant a l'onze, tenint minuts i això em fa molt feliç», reflexionava ahir Ramalho, després de l'entrenament celebrat a Riudarenes. «Vinc motivat a cada entrenament i dono tot el que tinc. Sempre m'esforço, cada dia, cada partit», deia. Una filosofia que també es pot traslladar a l'equip, capaç de superar totes les expectatives; sobretot quan a la pretemporada es dubtava, amb els resultats a la mà, de si aquest Girona seria capaç de plantar cara a la resta d'equips de la màxima categoria. «Ara estem en una dinàmica molt bona. Ningú s'hauria imaginat que tindríem tants punts a aquestes altures de la competició. És una situació molt bona que hem d'aprofitar al màxim».

Un clàssic del futbol estatal com ho és l'Athletic Club serà el rival demà a l'estadi. Un rival «especial» per a Jonás Ramalho, que es retrobarà amb el seu passat. El de Getxo va formar-se a Lezama, cremant etapes fins arribar a debutar a la màxima categoria la temporada 11/12. Per més colors que defensi, Ramalho sempre portarà l'Athletic al cor, encara que ahir va recordar que caldrà ser professional i anar a sumar els tres punts. «Jugar contra ells sempre serà especial; i més perquè a San Mamés no vaig tenir minuts a la primera volta. Però és un partit més i no li he de donar més importància de la que té. Hem d'anar a guanyar; jo i també tot l'equip. Tenim moltes ganes de fer-ho».

Curiosament, el Girona ara mateix està per sobre del conjunt basc a la classificació –té un punt més–, una situació inimaginable un temps enrere, però que respon ara a la trajectòria d'un i altre equip. «Tradicionalment, ells sempre han estat a dalt lluitant per entrar a Europa. Aquesta temporada els està costant una mica més. Tot i això, és un vestidor similar al nostre, amb un caràcter molt semblant, sempre anant a totes. Aquest cap de setmana no serà menys i estic convençut que vindran a guanyar-nos».

També va tenir temps de valorar la sonada incorporació del central Íñigo Martínez, fins fa pocs dies defensa de la Reial Societat, i ara a l'Athletic. «Li pot xocar una mica a la gent de fora que un jugador tan important a Anoeta se'n vagi al rival, però tampoc em sorprèn. És la decisió que ell ha pres i és del tot respectable». Abans que es fes pública aquesta incorporació, fins i tot s'havia especulat sobre la possibilitat que el mateix Ramalho tornés a Bilbao per cobrir la baixa de Laporte. «He estat una mica pendent, com sempre que apareix el teu nom i el vinculen a un altre equip. Però m'ho he pres amb normalitat. Veia molt clar que l'Íñigo era el seu objectiu. Tampoc hi he pensat gaire i ara, ja és passat», va cloure.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2018/02/03/superant-expectatives/893837.html?utm_source=rss